

Nærværende lovforslag indeholder samtidig regler om at begrænse klageadgangen til den sociale ankestyrelse vedrørende nogle områder, hvor det på grund af sagernes karakter ikke skønnes rimeligt at lade en central myndighed have den endelige afgørelse. Der henvises herved til bemærkningerne til det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om social bistand.

I et bilag til lovforslaget er de gældende bestemmelser og ændringerne heri opstillet som paralleltekster.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Ved bestemmelsen foreslås følgende beføjelser overført fra socialministeren til chefen for sikringsstyrelsen:

Retten til at dispensere fra kravet om fast bopæl her i landet som betingelse for retten til pension (§ 1, stk. 5). Det er herved forudsat, at dispensation meddeles i overensstemmelse med de hidtil fulgte retningslinier, med mindre andet godkendes af socialministeren.

Hjemmel til at tillægge pensionister, der modtager folkepensionens mindstebeløb, fuld folkepension og til at fastsætte regler om samordning for personer, der modtager folkepension og understøttelse af offentlige midler på grund af tjeneste i ikke-pensionsberettigende stilling (§ 3, stk. 4 og 5). Endvidere bemyndigelsen til at fravige de særlige regler om beregningen af pension til mindstebeløbspensionister (§ 5, nr. 2, litra a, 3. pkt., og § 6, 3. pkt.).

Retten til at fastsætte regler om lempelse, når del-pensionsberegning bevirker nedgang i ægtefællers samlede pension (§ 7 a, stk. 2).

Det har ikke hidtil i disse tilfælde været anset for nødvendigt at fastsætte sådanne generelle regler som nævnt.

Endelig henlægges bekendtgørelsen af de ændringer i pensionsbeløbene, der finder sted pr. 1. april og 1. oktober (tabelcirkulæret) til sikringsstyrelsen (§ 37, stk. 2).

De nævnte beføjelser er administrativt overført til sikringsstyrelsen fra 15. juni 1974, idet det særlig af hensyn til kommunerne blev fundet ønskeligt, at placeringen af disse områder afklaredes hurtigst muligt. Lovforslaget er for så vidt angår dette punkt derfor motiveret ud fra ordensmæssige hensyn.

Til nr. 2.

Ventetillægsordningen foreslås udformet således, at ventetillægget udgør en vis procentdel af folke-

pensionens til enhver tid udbetalte grundbeløb. Ventetillægsprocenten, der stiger for hvert halve års udsættelse fra det fyldte 67. år til det 70. år, kan højst udgøre 30 pct., der opnås efter 3 års udsættelse. Ventetiden skal ligge i umiddelbar forlængelse af det 67. år og kan ikke genoptages efter afbrydelse.

Tillæggene vil ved 3 års udsættelse efter de pr. oktober 1974 gældende satser for grundbeløb årligt udgøre 3.108 kr. for hver samgift og 4.032 kr. for enlige. Til sammenligning kan det oplyses, at hvis pensionsbegæringen efter de gældende regler opsættes til det fyldte 70. år, udgør ventetillægget efter de pr. oktober 1974 gældende satser årlig 624 kr. for hver samgift og 828 kr. for enlige.

Ventetillæggene beregnes som nævnt kun af grundbeløbet — og ikke af pensionstillægget — idet ordningen typisk vil blive benyttet af personer med erhvervs- eller anden indkomst af en sådan størrelse, at de ikke ville være berettiget til pensionstillæg, hvis de modtog pension ved 67-års alderen. De „mister“ ved udsættelsen ikke noget pensionstillæg og bør derfor ikke have erstatning herfor i ventetillægget.

Ved en ordning som den foreslåede, hvor ventetillæggene beregnes i procent af pågældendes grundbeløb ved venteperiodens afslutning ændret og reguleret på samme måde som grundbeløbet i øvrigt, opnås automatisk pris- og velstandsregulering af tillæggene, samtidig med at pensionister, der har opsat pensionsbegæringen i lige lange tidsrum, får udbetalt ventetillæg af ens størrelse. Hvis en pensionist får beregnet sit ventetillæg efter grundbeløbet for en enlig, vil han fortsat få beregnet tillægget således, selv om han senere indgår ægteskab med en pensionist. På samme måde vil en pensionist, der får sit ventetillæg beregnet efter grundbeløbet for samgifte, fortsat få tillægget beregnet således, uanset om ægteskabet senere opløses.

Når der foreslås halvårslige udsættelsesterminer, skyldes det afvejning af to hensyn. På den ene side er det administrativt mest hensigtsmæssigt ikke at arbejde med alt for korte perioder. På den anden side kan alt for lange udsættelsesterminer være mindre tiltrækkende for ældre mennesker.

Procentsatserne er fastsat i overensstemmelse med de satser, der gælder for ATP. Ventetillæg efter venteperioder på ½, 1, 1½, 2, 2½ og 3 år udgør her-efter 5, 10, 15, 20, 25 og 30 pct. af det til enhver tid udbetalte grundbeløb.

Når ventetillægget kommer til udbetaling, forudsættes det beskattet som almindelig indtægt, på samme måde som det grundbeløb, der er „mistet“, ville have været skattepligtigt, hvis det var blevet udbetalt.